

BUITEN OP DE STOEP

Ad Vogels

De 83-jarige Ad Vogels neemt voor het interview plaats aan een tafel in Berkenstaete en blikt terug naar zijn kindertijd ten tijde van de oorlog en de bevrijding. Ad woonde samen met zijn ouders, vier zusjes en drie broers in de Willemstraat. Nu is dit de Breekkerstraat.

“Tijdens de oorlog hebben mijn vader en ik een schuilkelder uitgegraven. De schuilkelder was 4 x 4 meter. Aan de bovenkant legden wij boomstammen neer als dak. Mijn vader had een trap van zand en steen gemaakt, zodat we veilig naar beneden konden gaan. We hebben met ons gezin daar regelmatig moeten schuilen.”

“Als kleine jongen zat ik tijdens de oorlog wel eens op de stoep bij ons huis. Op een gegeven moment vlogen hele grote Duitse vliegtuigen over Son. Zij gingen richting Amsterdam voor een bombardement. Achteraf was dat natuurlijk best gevaarlijk dat ik buiten op de stoep zat.”

Dit was een mooi gezicht, dat vergeet ik nooit meer

“Als achtjarige jongen ben ik vanuit mijn huis in Son naar plek gelopen waar de parachutisten landden. Ik zag heel veel parachutisten uit de vliegtuigen springen. Dit was een mooi gezicht, dat vergeet ik nooit meer.”

De 89-jarige Gerrit van Eck woonde tijdens de oorlog en bevrijding op 't Eind 10 met zijn ouders en twee broers. Gerrit was de middelste van het gezin Van Eck.

Gerrit van Eck

VLUCHTEN TIJDENS DE HOOGMIS

Tijdens de bevrijding was Gerrit 14 jaar en hij kan zich er nog veel van herinneren, vooral het bombardement en de landing van de parachutisten op 17 september 1944.

“Op 17 september ging ik 's morgensvroeg naar de eerste mis in de kerk in Breugel. Mijn vader ging naar de Hoogmis, de tweede mis van die dag. Tijdens de Hoogmis heeft Pastoor Van Vlokhoven alle aanwezigen geadviseerd om een veilig heenkomen op te zoeken in verband met het bombardement. Alle aanwezigen spoedden zich snel naar de bossen om te schuilen.”

“Om 13.00 uur landden de eerste parachutisten op Sonniuswijk. Duizenden parachutisten waren er in de lucht. Later werd ook materiaal, jeeps en 'scooters' gedropt. Deze scooters hadden hele brede banden, waarmee ze gemakkelijker over slechte wegen konden rijden.”

“Tijdens de landing van de parachutisten werd de boerderij op Wolfswinkel door de Engelsen in brand gestoken. De Engelsen wisten dat Duitsers daar hun onderkomen hadden. Door de invasie van de parachutisten vluchtten de Duitsers weg uit Son. Druppelsgewijs kwamen de Duitsers langs ons huis gelopen. Je zag dat ze veel haast hadden gehad om te vluchten, want ze hadden niet veel spullen meegenomen. Sommigen alleen een geweer.”

“De vluchtende Duitsers bij het huis van de familie Van Eck even de tijd om onder de heg uit te rusten. Een Duitse soldaat heeft zelfs de fiets van mijn vader nog meegenomen.”

“De eerste Amerikaanse soldaten zochten om 21.30 uur een slaapplek. Zij wisten precies waar ze moesten zijn. Ze sliepen toen bij onze burens. Daags daarna liepen zij richting Vressel. Mijn broers en ik stonden langs de kant van de weg en wij gaven de soldaten een appel. Daar werd gretig gebruik van gemaakt. Dit was voor ons het eerste contact met de Amerikaanse soldaten.”

“Tijdens de oorlog zat ik al op school. Op een gegeven moment kregen wij geen les meer in die school, omdat de Hollandse soldaten de school gingen gebruiken voor hun onderkomen. De Duitse soldaten vorderden de school. Later hebben de Engelsen de school in hun bezit gekregen. De schoolgaande kinderen kregen in de tijd dat ze niet naar het schoolgebouw konden les in een café in Breugel. Na de bevrijding konden we nog geen gebruik maken van de school. Er was schurft uitgebroken.”

Pastoor Van Vlokhoven